

Категорія справи № 204/8976/21: **Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019);
Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку;
Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані
алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що
знижують їх увагу та швидкість реакції.**

Надіслано судом: **20.04.2022**. Зареєстровано: **20.04.2022**. Оприлюднено: **21.04.2022**.

Дата набрання законної сили: **14.04.2022**

Номер судового провадження: **33/803/447/22**

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/447/22 Справа № 204/8976/21 Суддя у 1-й інстанції - Дубіжанська Т.О. Суддя у 2-й інстанції - Крот С. І.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 квітня 2022 року м. Дніпро

Дніпровський апеляційний суд у складі: головуючого судді Крот С.І., розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу захисника особи, що притягується до адміністративної відповідальності, ОСОБА_1 адвоката Добрині Я.О. на постанову Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська від 27 січня 2022 року, якою

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , який проживає за адресою: АДРЕСА_1 ,

визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, накладено стягнення у виді штрафу у розмірі 17 000 грн. на користь держави з позбавленням права керування транспортними засобами на строк 1 рік та стягнуто судовий збір у розмірі 496,20 грн.,

за участю:

захисника Добрині Я.О.,

ВСТАНОВИВ:

Згідно постанови Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська від 27 січня 2022 року водій ОСОБА_1 07 листопада 2021 року о 22 год. 15 хв. у м. Дніпрі по вул. Орловській біля буд. 23 керував автомобілем ВАЗ 2101, номерний знак НОМЕР_1 , з явними ознаками алкогольного сп'яніння, а саме: запах алкоголю з порожнини рота. Водій погодився пройти огляд на стан сп'яніння у встановленому законом порядку за допомогою ALCOTEST 7510, прилад 0039, тест 141, результат 2,22% проміле. Своїми діями ОСОБА_1 порушив п. 2.9а ПДР України та вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 130 КУпАП.

В апеляційній скарзі захисник просить поновити строк на апеляційне оскарження, постанову суду скасувати та провадження закрити на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП.

Обґрунтовуючи поважність причин пропуску строку на апеляційне оскарження зазначає, що копію оскаржуваної постанови отримав 14 березня 2020 року, через евакуацію підзахисного зміг повідомити останнього про оскаржувану постанову лише 28 березня 2022 року, коли і було прийнято рішення про її оскарження. Також просить врахувати введення на території України воєнного стану.

Обґрунтовуючи свої апеляційні вимоги посилається на те, що працівниками поліції не було повідомлено ОСОБА_1 виявлені у нього ознаки сп'яніння, не роз'яснено процедуру проведення огляду та на вимогу останнього не було надано сертифікат відповідності та свідоцтво про перевірку робочого засобу виміральної техніки. Зазначає, що не було складено направлення на проходження огляду на стан сп'яніння, не вручено ОСОБА_1, а також не відсторонено останнього від керування транспортним засобом. Також звертає увагу, що не зважаючи на незгоду ОСОБА_1 з результатами огляду, працівники поліції не направили останнього до медичного закладу.

Суд апеляційної інстанції, заслухавши думку захисника, вивчивши матеріали справи та заявлене клопотання про поновлення пропущеного строку, перевіривши законність та обґрунтованість постанови суду в межах апеляційної скарги, а також причини пропуску строку на оскарження постанови, дійшов наступного висновку.

Апеляційним судом встановлено, що оскаржувана постанова винесена 27 січня 2022 року за відсутності учасників справи. З матеріалів вбачається, що копію оскаржуваної постанови захисник отримав 14 березня 2022 року, про що свідчить розписка останнього про отримання копії оскаржуваної постанови, тоді як апеляційна скарга подана 28 березня 2022 року, тобто з пропуском строку на апеляційне оскарження. Разом з тим, враховуючи, що оскаржувана постанова винесена за відсутності учасників справи, копію оскаржуваної постанови захисник отримав 14 березня 2022 року та введення на території України воєнного стану, а також вимоги п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та п. 8 ч. 3 ст. 129 Конституції України стосовно забезпечення апеляційного оскарження рішення суду, апеляційний суд приходять до висновку про необхідність задоволення клопотання та поновлення строку на апеляційне оскарження, як такий, що пропущений не з вини апелянта, і розцінює обставини, на які він посилається, як поважні.

Відповідно до вимог ст.ст. 245, 251, 252, 280 КУпАП суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинене адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого прийняти мотивоване законне рішення.

Апеляційним судом встановлено, що суд першої інстанції у порушення вимог ст.ст. 7, 9 КУпАП допустив спрощений підхід при розгляді адміністративного провадження за ч. 1 ст. 130 КУпАП, всебічно не з'ясувавши всіх обставин події провадження у справі про адміністративне правопорушення. Такий висновок апеляційного суду ґрунтується на наступному.

Стаття 62 Конституції України зазначає, що вина особи, яка притягається до відповідальності, має бути доведена належним чином, а не ґрунтуватися на припущеннях.

Відповідно до ст. 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису та інше, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

При цьому, з урахуванням вимог ст. 252 КУпАП докази повинні оцінюватися за внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності.

Згідно з положеннями ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Дослідженням матеріалів справи встановлено, що суд першої інстанції в порушення вищезазначених вимог закону належним чином не з'ясував обставини справи, оскільки викладені в постанові висновки

суду про наявність в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, не ґрунтуються на доказах, що містяться в матеріалах даної справи та фактичних обставинах.

Як встановлено апеляційним переглядом суд першої інстанції не дав належну оцінку протоколу про адміністративне правопорушення та рапорту поліцейського.

Ст. 35 Закону України Про Національну поліцію передбачений виключний перелік підстав для зупинки транспортного засобу.

Відповідно до частини 1 вказаної статті поліцейський може зупиняти транспортні засоби у разі: 1) якщо водій порушив Правила дорожнього руху; 2) якщо є очевидні ознаки, що свідчать про технічну несправність транспортного засобу; 3) якщо є інформація, що свідчить про причетність водія або пасажирів транспортного засобу до вчинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення, або якщо є інформація, що свідчить про те, що транспортний засіб чи вантаж можуть бути об'єктом чи знаряддям учинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення; 4) якщо транспортний засіб перебуває в розшуку; 5) якщо необхідно здійснити опитування водія чи пасажирів про обставини вчинення дорожньо-транспортної пригоди, кримінального чи адміністративного правопорушення, свідками якого вони є або могли бути; 6) якщо необхідно залучити водія транспортного засобу до надання допомоги іншим учасникам дорожнього руху або поліцейським, або як свідка під час оформлення протоколів про адміністративні правопорушення чи матеріалів дорожньо-транспортних пригод; 7) якщо уповноважений орган державної влади прийняв рішення про обмеження чи заборону руху; 8) якщо спосіб закріплення вантажу на транспортному засобі створює небезпеку для інших учасників дорожнього руху; 9) порушення порядку визначення і використання на транспортному засобі спеціальних світлових або звукових сигнальних пристроїв.

Відповідно до частини другої вказаної статті поліцейський зобов'язаний поінформувати водія про конкретну причину зупинення ним транспортного засобу з детальним описом підстави зупинки, визначеної у цій статті.

Проте матеріали справи про адміністративне правопорушення не містять передбачені законом підстави для такої зупинки.

Огляд водія з метою виявлення чи перебуває останній у стані сп'яніння, з точки зору ст. 35 Закону України «Про національну поліцію», не може бути підставою для зупинки транспортного засобу, так як не може бути візуально встановлено поліцейським під час руху транспортного засобу.

Обставини, визначені законом, які давали поліцейському право вимагати від ОСОБА_1 пройти огляд на стан сп'яніння, були відсутні.

Крім того, відповідно до ст. 266 КУпАП огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, проводиться поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів. Під час проведення огляду осіб поліцейський застосовує технічні засоби відеозапису, а в разі неможливості застосування таких засобів огляд проводиться у присутності двох свідків. Матеріали відеозапису обов'язково долучаються до протоколу про адміністративне правопорушення.

У разі незгоди водія (судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я.

В силу вимог Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої наказом МВС України, МОЗ України від 09 листопада 2015 року № 1452/735, встановлення стану алкогольного сп'яніння здійснюється на підставі огляду, який проводиться згідно з вимогами цієї Інструкції поліцейським з використанням спеціальних технічних

засобів, показники яких після проведення тесту мають цифровий показник більше 0,2 проміле алкоголю в крові.

При цьому, у разі наявності підстав вважати, що водій транспортного засобу перебуває у стані наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, згідно з ознаками, визначеними в пункті 4 розділу I цієї Інструкції, поліцейський направляє цю особу до найближчого закладу охорони здоров'я.

З огляду на вказані вимоги у разі встановлення ознак алкогольного сп'яніння працівники поліції повинні спочатку запропонувати особі пройти огляд на стан сп'яніння на місці за допомогою спеціальних засобів та потім в разі відмови від проходження такого огляду на місці або незгоди з результатами такого огляду запропонувати пройти огляд у закладі охорони здоров'я.

Разом з тим, матеріали справи та відеозапис з бодікамери поліцейського не містять відомостей про те, що працівниками поліції було запропоновано ОСОБА_1 пройти огляд на стан алкогольного сп'яніння у медичному закладі.

При цьому відповідно до наданих під час апеляційного перегляду пояснень захисника, які не спростовані матеріалами справи, ОСОБА_1 не погодився з результатами огляду на стан сп'яніння на місці за допомогою спеціального засобу Драгер та наполягав на проходженні на стан алкогольного сп'яніння у медичному закладі.

Крім того, відповідно до вимог Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої наказом МВС України, МОЗ України від 09 листопада 2015 року № 1452/735, поліцейський після зупинки транспортного засобу в разі виявлення у водія ознак сп'яніння повинен повідомити останнього ознаки якого саме сп'яніння були виявленні та зазначити їх.

Згідно ст. 256 КУпАП при складанні протоколу особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються його права і обов'язки, передбачені статтею 268 цього Кодексу, про що робиться відмітка у протоколі.

Разом з тим як слідує з матеріалів справи та відеозапису з бодікамери поліцейського працівники поліції в порушення вищезазначених вимог не вказали ОСОБА_1 які ознаки алкогольного сп'яніння було в нього виявлено, а також не роз'яснили йому права та обов'язки, передбачені ст. 63 Конституції України та ст. 268 КУпАП.

За вимогами ч. 5 ст. 266 КУпАП огляд особи на стан сп'яніння, проведений із порушенням чинного порядку, визнається недійсним.

Сукупність вказаних обставин свідчить про обґрунтованість доводів апеляційної скарги щодо відсутності в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

Відповідно до вимог ст.ст. 9, 33, 245, 252 КУпАП України особа може бути притягнута до адміністративної відповідальності лише за наявності в її діях складу адміністративного правопорушення, який має бути встановлений судом тільки після всебічної та повної оцінки всіх доказів по справі.

За таких обставин постанову суду першої інстанції слід скасувати, а провадження по справі закрити на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП України.

Враховуючи вищенаведене суд апеляційної інстанції вважає за необхідне апеляційну скаргу задовольнити.

Керуючись ст. 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення,-

ПОСТАНОВИВ:

Поновити захиснику особи, що притягується до адміністративної відповідальності, ОСОБА_1 адвокату Добрині Я.О. строк на апеляційне оскарження постанови Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська від 27 січня 2022 року.

Апеляційну скаргу захисника особи, що притягується до адміністративної відповідальності, ОСОБА_1 адвоката Добрині Я.О. задовольнити.

Постанову Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська від 27 січня 2022 року про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 130 КУпАП скасувати та на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП провадження у справі закрити у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

Постанова набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Суддя Дніпровського

апеляційного суду С.І.Крот